

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 444/2021-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej spoločnosťou URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Csp 32/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 31. augusta 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na pojednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Csp 32/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľka navrhuje prikázať okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou doručенou okresnému súdu 10. mája 2017 domáhala určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 4204752386 je bezúročná a bez poplatkov. Okresný súd rozhodol o žalobe rozsudkom z 22. októbra 2020. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie z 29. decembra 2020. Dňa 26. apríla 2021 vyzval okresný súd sťažovateľku na vyjadrenie sa k odvolaniu žalovanej strany, ktoré sťažovateľka podala 25. mája 2021.

3. Sťažovateľka namieta neprimeranú dĺžku konania v spotrebiteľskom spore presahujúcu štyri roky a štyri mesiace, keďže vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté. Takáto dĺžka súdneho konania je podľa sťažovateľky neprípustná a ústavne nonkonformná. Poukazuje najmä na nesústreďenosť, nehospodárnosť a nekoordinovanosť spojenú s neefektívnym postupom okresného súdu v napadnutom konaní, v ktorom mal okresný súd o žalobe „už dávno právoplatne rozhodnúť.“. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti podľa tvrdenia sťažovateľky neboli odvolanie a spis predložené odvolaciemu súdu.

4. Pokiaľ ide o kritéria posudzované ústavným súdom pri namietanom porušení sťažovateľkou označených práv, sťažovateľka uviedla, že jej právna vec sa nevyznačuje skutkovou alebo právnou zložitou. Sťažovateľka ako žalobkyňa nijako neprispela k predĺžovaniu konania napriek tomu, že bola v konaní aktívna. Pokiaľ ide o kritérium postupu okresného súdu, sťažovateľka, poukazujúc na judikatúru ústavného súdu, uviedla, že k porušeniu ňou označených práv došlo v dôsledku nečinnosti okresného súdu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

6. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti je opakované tvrdenie sťažovateľky o porušení jej označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Ústavný súd z vlastnej rozhodovacej činnosti zistil, že sťažovateľka doručila ústavnému súdu 5. mája 2020 svoju prvú ústavnú sťažnosť o namietanom porušovaní označených práv v napadnutom konaní, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 446/2020 zo 16. marca 2021 (ďalej len „skorší nález“). Skorší nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 9. apríla 2021. Sťažovateľka doručila 1. decembra 2020 svoju opakovanú, v poradí druhú ústavnú sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 23/2021 z 19. januára 2021 tak, že ju ako neprípustnú odmietol z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci. Predmetom tohto konania je v poradí tretia ústavná sťažnosť, v ktorej sťažovateľka zastúpená právnym zástupcom tieto skutočnosti neuviedla.

Vychádzajúc z petitu tejto v poradí tretej ústavnej sťažnosti, ktorým je ústavný súd viazaný, sťažovateľka namieta postup okresného súdu v napadnutom konaní v podstate od začatia konania, pričom v odôvodnení ústavnej sťažnosti predostiera aj problém spojený s prietahmi v súvislosti s postúpením odvolania odvolaciemu súdu.

7. Podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (napr. II. ÚS 4/2020, IV. ÚS 134/2020).

8. Keďže ústavný súd už rozhodol o predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (v poradí prvej, pozn.) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa ústavy, listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa dohovoru a charty v napadnutom konaní okresného súdu, je táto ústavná sťažnosť v časti, ktorá sa týka obdobia posudzovaného v skoršom náleze, teda od začatia konania do právoplatnosti skoršieho nálezu (9. apríla 2021, pozn.), neprípustná. Ústavný súd ju preto v uvedenej časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

9. K námietke sťažovateľky o nečinnosti okresného súdu v súvislosti s postúpením odvolania odvolaciemu súdu ústavný súd poznamenáva, že toto namietané obdobie (v rámci napadnutého konania) už nebolo ako celok predmetom posudzovania ústavného súdu v skoršom náleze. V posudzovanom prípade je zrejmé, že po právoplatnosti skoršieho nálezu, a teda aj pred doručením tejto ústavnej sťažnosti ústavnému súdu, vykonal okresný súd všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľky (aj keď po uplynutí neprimeranej doby, ako to bolo konštatované aj v skoršom náleze). Okresný súd meritórne rozhodol, rozhodnutie doručil stranám sporu a po podaní opravného prostriedku sťažovateľkou vykonáva všetky procesné úkony súvisiace s predložením veci odvolaciemu súdu (čo si ústavný súd aj overil telefonickým dopytom na okresnom súde, pozn.).

10. Pokiaľ ide o aktuálnu ústavnú sťažnosť, je podaná s neprimerane krátkym časovým odstupom niekoľkých týždňov od skoršieho rozhodnutia ústavného súdu o identickej ústavnej sťažnosti tej istej sťažovateľky, čo umožňuje ústavnému súdu prijať záver, že postup všeobecného súdu nemožno vyhodnotiť ako nečinnosť alebo ako neospravedlňiteľné prietahy v konaní.

11. Medzi namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní po nadobudnutí právoplatnosti skoršieho nálezu a obsahom sťažovateľkou označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohla reálne viesť k vysloveniu porušenia práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04,

III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04). Ústavný súd preto odmietol túto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľky podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Pretože ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu